

عنوان مقاله:

ضرورت برنامه ریزی فرهنگی شهرداریها در توسعه اقتصادی

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سوسن پاک راه - دانشجوی دکتری مهندسی باغبانی اصلاح و بیوتکنولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی فرهنگی از مهمترین وجوه برنامه ریزی شهری است که تاثیر مستقیمی بر شاخص رفاه شهری دارد و مسیر دستیابی شهر به توسعه متوازن را آسان می کند. با تکیه بر تعاریف توسعه پایدار و محله های شهری، محله پایدار را می توان این گونه تعریف کرد: محله ای است دارای فضاهای با مقیاس انسانی، شبکه ای از خیابان ها و میدان های محلی، ترکیبی از کاربری های محلی، کاربری های مختلط محلی برای سرزندگی؛ خیابان ها و فضاهای باز محله، تسهیلات و خدمات روزمره، کمترین تاثیرات منفی بر محیط زیست، احساس تعلق به مکان ابزارهایی برای تشویق مردم به احساس مسئولیت در برابر محله باشد (Cowan, ۲۰۰۵:۳۸۷). شهر به عنوان عالیترین نمود تمدن بشر، نقش بنیادی در ایجاد زندگی خوب برای شهروندان دارد. در عین حال، تاکید بر ابعاد کمی رشد شهرها منجر به دو قطبی شدن آنها شده و برای حل مشکلات شهرنشینان و ارتقاء زندگی آنها مفهوم «کیفیت زندگی» مورد تحقیق قرار گرفت. از سوی دیگر برنامه ریزی فرهنگی باید مجموعه ای از رفتارها، واکنش ها، اقدامات و تدابیر ساختاری را شامل شود که به دنبال حل مسائل فرهنگی بر اساس یک آینده محتمل و متصور باشد. برنامه ریزی فرهنگی، برنامه ریزی راهبردی و جامع با استفاده از منابع فرهنگی در راستای توسعه شهر و اجتماع محلی، به عنوان بخشی از یک راهبرد کلان تر برای توسعه شهر و جامعه به کار می رود و مبتنی بر آن با برنامه ریزی فیزیکی برای شهر، توسعه اقتصادی و صنعتی؛ عدالت اجتماعی و برنامه ریزی تفریحی، برنامه ریزی مسکن و خدمات عمومی محقق می شود.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، ابعاد اجتماعی، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938634>

